

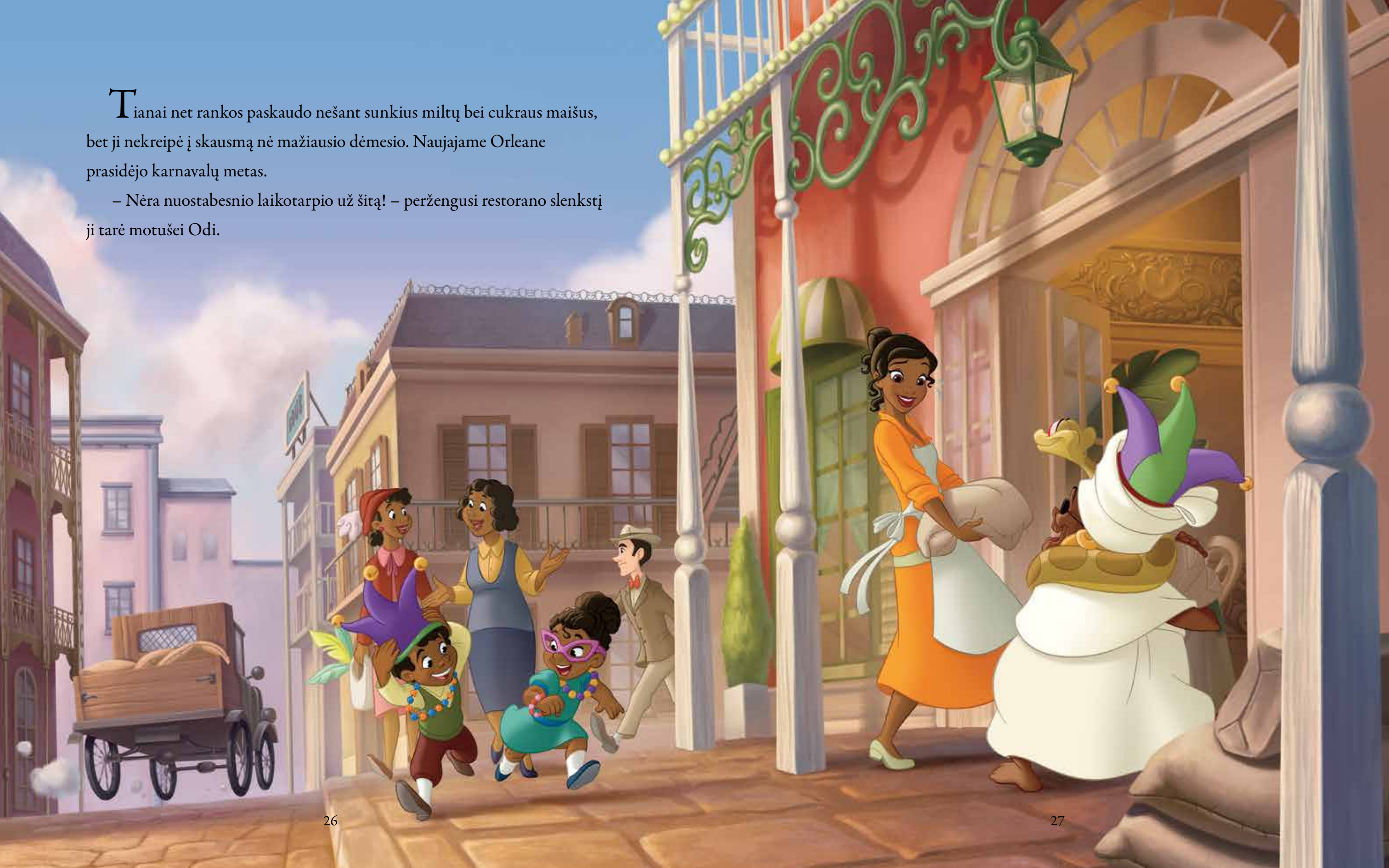
Snieguolė su džiaugsmu stebėjo, kaip neatpažįstamai keičiasi pokylių salė. Kartu su pagalbininkais ji merkė į milžiniškas vazas gėles, kabino puošnias girliandas. Princesė rengė pokylį draugams ir iš visos širdies troško juos nudžiuginti.

– Ilgai laukti nereikės, salė tuoj sušvis, sublizgės! – niūniavo Snieguolė dėliodama prabangius indus ant spalvingomis staltiesėmis užtiestų stalų.

Tianai net rankos paskaudo nešant sunkius miltų bei cukraus maišus, bet ji nekreipė į skausmą nė mažiausio dėmesio. Naujajame Orleane prasidėjo karnavalų metas.

– Nėra nuostabesnio laikotarpio už šitą! – peržengusi restorano slenkstį ji tarė motušei Odi.

Vajana neįsivaizdavo savo gyvenimo be vandenyno. Jai patiko maudytis, plaukioti kanoja ar tiesiog vaikštinėti pakrante. Mergaitei šiek tiek paaugus senelė Tala ją išmokė valdyti banglentę. Tai buvo nuostabus užsiėmimas ir Vajana ištisas valandas praleisdavo plūduriuodama ant banglentės ir laukdama tinkamos bangos. Tada atsistodavo ir plaukdavo tiesiai į bangą. Iš pradžių buvo nelengva išlaikyti pusiausvyrą, bangos plukdydavo banglentę į krantą, tačiau kartais mergaitei pavykdavo užskrieti ant didelės bangos – pojūtis buvo nenusakomas!